

Petr Stanický je pedagogem v Ateliéru design skla na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně. Patří mezi výrazné představitele střední generace dnešních sochařů, jehož tvorba je ovlivněná minimalistickými a konstruktivistickými tendencemi 2. poloviny 20. století. Již na začátku kariéry na něj působil kosmopolitní duch a současná postmoderní linie. V souladu s tímto směřováním se nesl ostatně i výběr jeho profesorů za studií na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze (Ateliér sochařství prof. Kurta Gebauera, ateliér Sklo v architektuře prof. Mariana Karla).

Díla Petra Stanického se vyznačují na jedné straně překvapivou pregnancí výrazu a výtvarnou dořešeností, na straně druhé „odbočkami“ jasně zobrazivých forem. Osobně vidím autorovu sílu především v jeho monumentální tvorbě, v objektech až matematicky strukturovaných, které spolu s precizním řemeslným zpracováním působí tajemně a nadčasově.

Na Stanického obraznost měl velký vliv New York, kde absolvoval postgraduální studium a pracoval mimo jiné v ateliéru Jeffa Koonse. Toto město, plné „povznášející energie“ (dle autora), umocnilo jeho vnímavost k otázce prostoru, architektonických struktur a perspektiv. Dominancí je v jeho tvorbě téma zdi, architektury, průhledů a zrcadlení. Evokuje atmosféru reálných prostředí, pracuje s ubíhajícím symetrickým prostorem, iluzivními průlomy, světelnými jevy, odrazy a odlesky.

Stavebnost symbolizuje nadvládu racionální logiky nad náhodností a nekontrolovatelným chaosem. Znamená zároveň touhu po přesně definovaném, jasném tvaru, kodifikovaném tradicí a vytvářejícím určitý rámec pro emoci. Slovy umělce: „Chci naplňovat konkrétní věci paralelami lidských pocitů...“ Cit určuje jeho volbu materiálu. Je v tomto smyslu nadmíru flexibilní, pracuje se sklem, dřevem, nerezem či bronzem, ale také např. s polystyrenem, hliníkovou fólií či papírem. Kombinace materiálů či různé zpracování výchozí suroviny dodávají objektům na dramatickosti a napětí. I přes své renomé v oboru sklářské tvorby vnímá Petr Stanický sklo jen jako jeden z možných výrazových prostředků, nikoli jako determinaci.

Rea Michalová

